

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 72/04
13.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca DOO "AA", koje zastupa AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije, Poreske uprave, Organizacione jedinice Regionalni centar Novi Sad broj 47-384/2003 od 17.10.2003. godine, u predmetu inspekcijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.4.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale Pančevo, Poreske kontrole broj: 03-475/2003-04 od 25.8.2003. godine kojim je naloženo tužiocu da radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti i nezakonitosti utvrđenih u ponovnom postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza na promet za period poslovanja od 1.1.2000. godine do 4.3.2002. godine, preduzme radnje navedene u dispozitivu prvostepenog rešenja.

Tužilac tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa zbog nepotpuno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede pravila postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Ističe da drugostepeni organ rešavajući po žalbi, nije cenio sve navode tužioca iznete u žalbi, a pre svega navod koji se odnosi na porez na promet elevatora tečnosti. Naime, u postupku ponovne kontrole prvostepeni organ nije uzeo u obzir kao pravno valjanu izjavu krajnjeg kupca na osnovu koje je tužilac trebalo da bude oslobođen plaćanja poreza na promet. Takođe, rešenjem tuženog organa potvrđena je obaveza tužioca da isplati obaveze proistekle iz sporazuma o korišćenju bb bez naknade koji je zaključen između VV, osnivača preduzeća i tužioca kao korisnika bb. Drugostepeni a i prvostepeni organ pogrešno su cenili da se radi o ulaganju na ime investicionog održavanja bb, a ustvari se, po mišljenju tužioca, radilo o tekućem održavanju i saniranju objekta. Takođe, po mišljenju tužioca pogrešno su utvrđeni i iznosi na doprinose za zarade zaposlenih. Pored pogrešne primene materijalnog prava iz poreskih zakona tužilac ukazuje i na nezakonit obračun zatezne kamate od strane prvostepenog i tuženog organa. Stoga predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja, predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud je našao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta vidi se da je poreski inspektor Filijale Pančevo izvršio kontrolu obračuna i plaćanja javnih prihoda kod tužioca u periodu od 1.1.2000. godine do 4.3.2002. godine. O izvršenoj kontroli sačinjen je zapisnik od 28.7.2003. godine i doneto rešenje kojim je naloženo tužiocu da otkloni nepravilnosti uočene u postupku kontrole.

Pravilno je, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, postupio tuženi organ kada je u postupku po žalbi potvrdio prvostepeno rešenje iz razloga što je na potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjeno materijalno pravo u postupku pred prvostepenim poreskim organom. Ovo stoga jer iz spisa predmeta proizlazi da je tužilac elevatore tečnosti prodao krajnjem kupcu DOO "GG" i fakturisao ih po računu broj 28/2002 od 4.3.2002. godine. Uz ovu fakturu nije postojala odgovarajuća izjava kupca koja bi služila za poresko oslobođenje tužioca pa je inspektor pravilno obračunao porez na promet u iznosu od 55.600,00 dinara i zakonsku kamatu što je sve i konstatovao zapisnikom koji je uručen tužiocu 14.5.2002. godine. Posle uručivanja zapisnika, tužilac je stornirao svoju fakturu broj 28/2002 i potom 16.5.2002. godine sačinio novu fakturu za elevatore tečnosti pod brojem 30/2002 uz koju je prikazao i izjavu krajnjeg kupca na obrascu PI-3 od 16.5.2002. godine. Na osnovu ovakvog činjeničnog stanja pravilno su konstatovali i prvostepeni i tuženi organ da su ta storniranja i ispravke knjigovodstvenih dokumenata, koja su urađena posle sačinjavanja i uručivanja zapisnika poreskog inspektora, imala za cilj da se izbegne plaćanje poreza na promet. U pogledu obračuna poreza po osnovu zakupa benzinske pumpe, pravilno su ocenili prvostepeni i drugostepeni organ da su ispunjeni uslovi iz člana 66. stav 2. Zakona o porezu na dohodak građana, a kojim je propisano da prihode od nepokretnosti čini ostvarena zakupnina i vrednost svih realizovanih obaveza i usluga na koje se obavezao zakupac odnosno podzakupac. Stoga su pravilno

vršenost svih realizovanih obaveza i usluga na koje se obavezao zakupac odnosno podzakupac. Stoga su pravno poreski organi utvrdili porez po osnovu zakupa pumpe. Takođe, pravilno je utvrđeno da tužilac nije obračunao ni uplatio poreze i doprinose na isplaćene zarade za VV zaposlenog kod tužioca u svojstvu tehničkog direktora i DD zaposlenog u svojstvu direktora i to za period od 1.4.1996. godine do 31.5.2002. godine pa je osnovano poreski organ izvršio obračun poreza i doprinosa na lična primanja na osnovicu od 1.514.488,99 dinara. Takođe je pravilno naložio poreski inspektor da se na ime poreza i doprinosa na lična primanja uplati utvrđeni iznos pošto je prethodno utvrdio da je dana 28.12.2001. godine uplaćen na ime dnevnog pazara iznos od 970.268,97 dinara, a istog dana je putem asignacije broj 38 taj iznos usmeren za zarade radnika za septembar 2001. godine. Međutim, ovom asignacijom izmiren je i deo obaveza i po ugovoru o kupovini skladišnog prostora sklopljenog između AA "ĐĐ" i VV. Kako je na ovaj način sredstvima preduzeća preko žiro računa tužioca plaćena obaveza po ugovoru kojim je VV, kao fizičko lice, stekao magacinski prostor u svojinu i tako sebi povećao ličnu imovinu, pravilno je ovo plaćanje oporezovano kao lično primanje.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 13.4.2006. godine, U.br. 72/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Jelena Tišma-Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ